

ЗЛАТНИЯ ПРЖСТЕН

Един генерал поканил офицерите си на обед и им показал своя нов, хубав, златен пржстен. Когато се наобядвали, генерала бржкнал в джоба си за цигари, потжрсил пржстена и не го намерил.

„Господа, казал той, прегледайте да не би случайно да го е прибрал някои от вас.“

Всички офицери станали, почнали да обржщат джобовите си и да дирят. Неподвижно стоял само един подпоручик. „Аз давам чесна дума, че пржстена не е у мен, казал той, и не потжрсил в джобовите си,

Останалите офицери поклатели сжмнително глава и всички помислили, че подпоручикжт е откраднал пржстена.

Генералжт им дал знак и те се разотешли. На другия ден той повикал подпоручика и му казал: „Аз намерих пржстена, но желая да зная, защо ти вчера не иска да покажеш джобовите си, както направиха другите офицери.

— Само вам ще се доверя, господин генерал, отговорил той. Моите родители сж бедни. Всеки месец аз им пращам половината от заплатата си, затова на обед никога не ям топла храна. Вчера, когато бех поканен на вашата трапеза, аз имах вече своя обед. И срам ме беше да обржщам джобовите си, защото щеше да се покаже парчето чер хлеб и сирене?

„Ти си един отличен син“, добавил трогнат генерала.

След време той поканил отново офицерите на обед, разказал им че подпоручикжт е невинен и в знак на високо внимание му подарил хубавия златен пржстен.

Преразказал от немски: *Хр. Спасовски.*